

Poniedziałek 23.02 św. Polikarpa, biskupa i męczennika (wsp. obowiązkowe)

15³⁰ + Genowefę, Stanisława, Bogusława Zawadzkich, Leszka Kurtkę z int. rodziny
16⁰⁰ Do Serca Pana Jezusa i Matki Bożej dziękczynna z prośbą o błogosławieństwo dla Jolanty i Stanisława w 25 rocznicę ślubu

Wtorek 24.02 Dzień powszedni

15³⁰ + Teresę Litwin z int. uczestników pogrzebu
16⁰⁰ Do Serca Pana Jezusa i Matki Bożej z prośbą o Boże błogosławieństwo, opiekę i zdrowie na roczek dla Bartosza

Środa 25.02 Środa Popielcowa

10⁰⁰ + Ignacego (r. śm.), Mariannę Madysiów, Jana Podsiadło z int. rodziny
12⁰⁰ + Mieczysława, Katarzynę, Franciszka Malickich z int. Malickiej
16⁰⁰ + Karola Tetelewskiego z int. rodziców i rodzeństwa

Czwartek 26.02 Czwartek po popielcu

7⁰⁰
16⁰⁰ + Stanisławę Sabat (r. śm.) z int. rodziny

Piątek 27.02 Piątek po popielcu

15³⁰ Na roczek o błogosławieństwo Boże i zdrowie dla Julii Januszek z intencji dziadków
16⁰⁰ + Edwarda Władyszewskiego z int. rodziny

Sobota 28.02 Sobota po popielcu

15³⁰ + Antoniego, Stefanię Prokopów, Franciszka, Mariannę Stachurów z int. rodziny
16⁰⁰ + Stefanię, Michała Potoków z int. Pędzików

NIEDZIELA 01.03 I Niedziela Wielkiego Postu

8⁰⁰ + Stanisława (22 r. śm.), Władysławę, Henryka, Stanisława Jędrochów z int. Mariana Jędrochy
10⁰⁰ + Jana Tkacza (r. śm.), Mariannę Tkacz z int. Władyszewskich
12⁰⁰ + Władysława Ślusarczyka (r. śm.), Stefanię Słowińską, Edwarda Węgrzyna z int. rodziny Węgrzynów z Brzeziny
15³⁰ + Władysława, Mariannę Frankowiczów, zmarłych z rodziny Frankowiczów, Jana, Mariannę, Stefana Domagałów z int. Domagałów

Za ewentualne zmiany Zespół Redakcyjny nie ponosi odpowiedzialności. Prosimy o uważne słuchanie ogłoszeń duszpasterskich.

Ekstra...

- × 23 lutego – Ogólnopolski Dzień Walki z Depresją
- × 25 lutego – Światowy Dzień Powolności
- × 1 marca – Dzień Puszystych

Parafia p.w. Wszystkich Świętych
Brzeziny ul. Chęcińska 312, 26-026 Morawica, tel. (041) 311 42 59
Numer konta: Bank Spółdzielczy w Kielcach Oddział w Morawicy
08 84930004 0070 0205 4104 0001

SANCTUS

VII Niedziela Zwykła

22 lutego 2009 r.

Nr 13

**Z PROCHU
POWSTAŁEŚ
I W PROCH
SIĘ OBRÓCISZ**

Słowo Boże na dziś...

Czytania: Iz 43,18-19.21-22.24b-25 / 2Kor 1,18-22 Ewangelia: Mk 2,1-12

„Gdy po pewnym czasie wrócił do Kafarnaum, posłyszeli, że jest w domu. Zebrało się tyle ludzi, że nawet przed drzwiami nie było miejsca, a On głosił im naukę. Wtem przyszli do Niego z paralytykiem, którego niosło czterech. Nie mogąc z powodu tłumu przynieść go do Niego, odkryli dach nad miejscem, gdzie Jezus się znajdował, i przez otwór spuścili łożo, na którym leżał paralytyk. Jezus, widząc ich wiarę, rzekł do paralytyka: «Synu, odpuszczają ci się twoje grzechy». A siedziało tam kilku uczonych w Piśmie, którzy myśleli w sercach swoich: «Czemu On tak mówi? On bluźni. Któż może odpuszczać grzechy, oprócz jednego Boga?» Jezus poznał zaraz w swym duchu, że tak myślą, i rzekł do nich: «Czemu nurtują te myśli w waszych sercach? Cóż jest łatwiej: powiedzieć do paralytyka: Odpuszczają ci się twoje grzechy, czy też powiedzieć: Wstań, weź swoje łożo i chodź? Otóż, żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów - rzekł do paralytyka: Mówię ci: Wstań, weź swoje łożo i idź do domu!». On wstał, wziął zaraz swoje łożo i wyszedł na oczach wszystkich. Zdumieli się wszyscy i wielbili Boga mówiąc: «Jeszcze nigdy nie widzieliśmy czegoś podobnego».

Komentarz...

Mówią, że grzech jest podobny do choroby. Podobny jest i trochę niepodobny. Choroba zawsze, prędzej czy później, daje znać o sobie. Grzech raczej nie lubi, żeby go przypominać, i chce się z nami żyć. Większy grzech czasem niepokoi, ale potem uspokaja się, asymiluje i usprawiedliwia się.

Każdy dobry lekarz ma ogonek pacjentów przez cały rok. Natomiast konfesjonał jest pusty. W pierwszym wypadku czekamy na lekarza, w drugim – Bóg czeka na nas. Nieraz na próżno. Często choroba przychodzi po to, aby przypomnieć nam o grzechu.

/ks. Jan Twardowski/

A w parafii...

- W każdy piątek Wielkiego Postu o godz. 16.00 jak co roku odprawiane będzie nabożeństwo Drogi krzyżowej. Natomiast nabożeństwo Gorzkich Żali w niedzielę o godz. 15.30.
- Msze św. w Środę Popielcową są w następującym porządku 10.00, 12.00, 16.00
- Zostały zawieszane w naszym kościele nowe grzejniki zakupione z ofiar mieszkańców Kowali. Podłączenie ogrzewania wykonał elektryk p. Mieczysław Korban. Dziękujemy!
- W tym roku w czasie wizyty duszpasterskiej zostało zebrane 89 tys zł na prace renowacyjne w kościele. Księża dziękują za zebrane ofiary i otwarte serce.

Krąg Biblijny

W każdy drugi piątek miesiąca po mszy popołudniowej w naszej parafii odbywa się spotkanie Kręgu Biblijnego, które prowadzi ks. Rafał. Ostatni Krąg wypadł 13 lutego (przed „walentynkami”). Rozważaliśmy wówczas Hymn o Miłości św. Pawła (1Kor 13, 1-13). Po zapoznaniu się z tym fragmentem Pisma Świętego, zaczęliśmy rozmawiać jak rozumiemy miłość, co ona nam daje, jak powinna wyglądać. Dłużej zatrzymaliśmy się nad jej ludzkim wymiarem (czyli relacji między dwiema osobami). Zastanowiło nas, czemu czasem dwoje kochających się ludzi potrafi się oszukiwać, manipulować sobą i czy jest to wtedy prawdziwa miłość. Przecież ona „nie szuka swego... nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą”. Następne spotkanie kręgu odbędzie się w organistowce 13 marca po mszy popołudniowej. Wszystkich chętnych serdecznie zapraszamy! *KP*

25 lutego - Popielec

Środa Popielcowa jest pierwszym dniem czterdziestodniowego postu przed Wielkanocą. Kapłan tego dnia posypuje nasze głowy popiołem na znak pokuty wypowiadając słowa: „Prochem jesteś i w proch się obrócisz, ale Pan Cię wskrzesi w dniu ostatecznym” bądź „Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię”, co przypomina o kruchości ludzkiego życia. Popiół do posypywania głów otrzymuje się przez spalenie palm poświęconych w ubiegłoroczną Niedzielę Palmową. W tym dniu obowiązuje ścisły post, czyli spożycie w ciągu dnia tylko jednego posiłku do sytości, a rano i wieczorem można przyjąć jedynie lekki posiłek). Wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych obowiązuje osoby, które ukończyły 14 rok życia, a post ścisły obowiązuje wszystkie osoby pełnoletnie, aż do rozpoczęcia sześćdziesiątego roku życia.

Blżej Eucharystii...

LITURGIA SŁOWA

Pierwsze czytanie – występuje w każdej Mszy św. Jest ono wyjęte z ksiąg biblijnych innych, aniżeli Ewangelie. W dni powszednie może pochodzić ze Starego lub z Nowego Testamentu. W niedzielę i uroczystości pochodzą zwykle ze Starego Testamentu – wyjątek stanowi Okres Wielkanocny, kiedy to w poszczególne niedziele pierwsze czytanie stanowi wyjątek z Dziejów Apostolskich. Gdy chodzi o dobór tekstu pierwszego czytania w niedzielę i uroczystości, to jest ono zwykle tematycznie powiązane z Ewangelią, dzięki czemu ukazuje się jedność Starego i Nowego Testamentu i podkreśla się to, iż wszystko, co zostało zapowiedziane w Starym Przymierzu znajduje swe wypełnienie w Nowym.

Psalm responsoryjny – śpiew wykonywany po pierwszym czytaniu. Zwykle śpiew ten stanowi psalm (cały lub jego fragment), chociaż niekiedy może to być jakaś pieśń lub kantyk zawarty w Biblii – w Starym bądź Nowym Testamencie. Nazwa „psalm responsoryjny” pochodzi od łacińskiego słowa Respondeo (= odpowiadam). W dwojaki sposób można mówić o responsoryjności tegoż psalmu:

- refren stanowi odpowiedź ludu,
- psalm stanowi modlitewną odpowiedź na usłyszane Słowo Boże, które zostało skierowane do uczestników liturgii w pierwszym czytaniu.

Drugie czytanie – pochodzi zawsze z Nowego Testamentu. Drugie czytanie występuje we wszystkie niedziele roku oraz w uroczystości. W niedzielę w ciągu roku jego wybór opiera się na zasadzie czytania ciągłego (czyta się kolejne fragmenty danej księgi biblijnej) lub półciągłego (czyta się kolejne fragmenty danej księgi biblijnej, ale bywa, iż pewne perykopy opuszcza się).

Boży człowiek... - św. Polikarp (23 luty)

Był uczniem św. Jana Apostoła i biskupem Smyrny (miasto nad morzem Egejskim). Gdy Polikarp miał ponad osiemdziesiąt sześć lat zdradził go jeden ze służących, oskarżając o lekceważenie pogańskiej religii i jej obrzędów. Zabrano go do miasta i zaprowadzono na stadion, gdzie tłum zbierał się na igrzyska. Postawiony przed prokonsulem został wezwany do wyparcia się Chrystusa. Żadne namowy i groźby nie odnosiły skutku, a lud głośno zaczął domagać się jego krwi. Biskupa skazano na spalenie na stosie, lecz płomienie uformowały się w rodzaj łuku, tworząc jakby ściany wokół męczennika i nie dotykając jego ciała. Widząc to wydano rozkaz ścięcia mieczem. Kiedy dokonano egzekucji, krew ugasiła płomienie. Chrzęścianie chcieli zabrać ciało męczennika, lecz prokonsul rozkazał je spalić. Pochowano tylko ocalałe kości. Na ikonach święty przedstawiany jest zazwyczaj jako mężczyzna z krótką, siwą brodą w liturgicznych szatach biskupich, często ozdobionych dużymi krzyżami. Prawą ręką błogosławi, w lewej trzyma Ewangelię.

Modlitwa.

Ku Tobie, Panie, wnoszę swoją duszę, mój Boże, Tobie ufam, niech nigdy nie doznam zawodu. Niech moi wrogowie nie triumfują nade mną! Daj mi poznać Twoje drogi, Panie, i naucz mnie Twoich ścieżek. W Tobie mam zawsze nadzieję. Amen. (Z psalmu 25)

Zamyśl się...

„Każde głębsze uczucie prowadzi do cierpienia. Miłość bez cierpienia nie jest miłością.”
/ks. Jan Twardowski/

Uśmiech...

Dzieci bawią się na religii w rysowanie aniołków. Jasio rysuje anioła z ogromnym nosem, wielkimi uszami i ośmioma parami skrzydeł. - To tak wygląda aniołek? - pyta ksiądz. - A widział ksiądz innego?

Znalezione...

„W jednym z domów zakonnych złodzieje ukradli 40000 lirów. Siostry były zrozpaczone. Matka Teresa pocieszała je, mówiąc, że były to tylko pieniądze. Potem dodała: <Byłoby gorzej, gdyby was uprowadzono. Nie sądzę jednak, żeby to niebezpieczeństwo wam zagrażało, takie bowiem znowu ładne nie jesteście. A teraz do roboty!>”
(z książki „Święci (nie)święci” ks. Z. Podlejski)

Coś dla ducha...

„Racja stanu”

Syn pewnego króla, jak zdarza się to w bajkach, zakochał się w pięknej, ale bardzo biednej córce piekarza i ożenił się z nią. Przez kilka lat dwoje małżonków żyło w wielkiej zgodzie i szczęściu. Po śmierci ojca ksiądz musiał zająć na tronie jego miejsce. Ministrowie i doradcy czynili wszystko, aby dać mu do zrozumienia, że dla dobra swojego królestwa powinien wyrzec się swej żony. Królewska żona nie może pochodzić z ludu, winien więc ożenić się z córką jakiegoś króla ościennego państwa. Tylko takim małżeństwem mógł sobie zapewnić pokój i dobrobyt. „Wyrzeknij się jej, najjaśniejszy panie, jest przecież córką piekarza”. „Bezpieczeństwo twojego tronu i poddanych jest ważniejsze od wszystkiego”. Tego rodzaju nalegania ministrów były tak usilne, że młody król w końcu ustąpił. „Zostałem zmuszony, żeby się ciebie wyrzec – powiedział do swojej żony. – Jutro będziesz musiała powrócić do ojca. Możesz jednak zabrać ze sobą wszystko to, co uważasz za najcenniejsze”. Tego wieczoru wieczerali ze sobą po raz ostatni. Panowała cisza. Kobieta zdawała się być bardzo spokojna i wlewała nieustannie wino do królewskiego pucharu. Pod koniec wieczery król zasnął głębokim snem. Zawinęła go wtedy szybko w prześcieradło i zarzuciła sobie na plecy. O świcie następnego dnia król obudził się już w domu piekarza. „Co to znaczy?”, zapytał zdziwiony. Żona uśmiechnęła się do niego. „Obiecałeś mi, że mogę ze sobą zabrać to, co jest najcenniejsze. Ty jesteś dla mnie tym, co mam na świecie najdroższego”.

A ty, co byś ze sobą zabrał?

/Bruno Ferrero/